

हरिसं.
॥१॥

सर्ग-१९

श्रीसहजानंददायनमः॥ अथ कविस्तस्त्रियसच्छास्त्रादिव दिष्मन्नादौ संक्षेपतस्त्वं वर्णयति युग्मेनाह तत इति
 ततो दुर्गापुराणमनांतरं खेषां स्वकीयभक्तजनानां हितं धियंतत्र प्रसक्तस्तसरः समाहूताः प्राकारिता निजाः
 स्वकीयाः नरवो भक्ता येन सतथोक्तः ईशुः सर्वनियंता वरं श्रेष्ठयदासं तत्र तिष्ठतीति तथोक्तः तैराहूतो रुभक्तैः
 परिवेष्टितो हृत्तो हरिः भगणैर्नक्षत्रव्रजैः परिवेष्टितो विभावरीरा आर्द्रशंभुं इव विरेजे चकामे ॥१॥ परिष्कुरदित
 ततः समाहूत निजोरुभक्तो हरिर्विरेजे स्वहितप्रसक्तः चरामनस्थः परिवेष्टितस्तैर्विभावरीनां भगणैरिवेश ॥२॥
 परिष्कुरत्नारकलोचनाभ्यां निरीक्षमाणः परितो दयालुः भक्तव्रतानुकीकनदंप्रफुल्लं विलज्जयंश्च वलभंगनु
 द्रम् ॥३॥ ताम्रोष्ठसंष्टं रदोन्वलाभंतदीयलीलास्मितमीक्षणीयम् ॥ अथ धृष्टकारक्षितिजप्रवालपर्यस्तमुक्त्वा
 तुं न हैमनीरम् ॥३॥ तितदयालुः प्रतिव्यायनेमत्वशीयोलुप्रसयः तेनानवधिकतिव्यायदयावानिसर्थः परि
 ष्कुरतीचंचलेतारकेकनिनीकेययोस्तथाभूतेयेलोचनेताभ्यां तारकाक्षाः कतिनीके समरः परितः सर्वतः
 भक्तव्रतानुभक्तसमूहानु निरीक्षमाणः अतएव चंचलीयोभंगस्तेन जुष्टं सेवितंप्रफुल्लं विकचं कीकनदं रक्तो
 सलं विलज्जयन् वल्लभाप्रापयन् ॥३॥ ताम्रोस्तिताम्रो रक्तो योष्ठः अधरस्त्रयसंपृक्ता मिलितारदानां दंतानाम् ॥१॥

ज्वलाश्च भ्रात्राभाकांतिर्यत्प्रसक्तथोक्तं ईक्षणीयमतिरमणीयत्वाद्दूर्वा नीयंतदीयं तस्य श्रीहरेः संबंधे धिय
 ह्रीलास्मितं विलामेन मंदहमने क्षितिजस्प्रवृक्षस्प्रवालपेपद्वैवपर्यस्तं पतितं यन्मुक्त्वा तुं न मौक्तिकवधवल
 हैमनीरं हिमसंबंधिजलंम् अथ धृष्टकार ततोप्यधिकतया बभासदसर्थः ॥३॥ हरिरिति स्मितेन भासुरं शोभमा
 नमास्यं मुखसंयस्य सतथोक्तः अतएव उन्नमानि उल्लुष्टानि विनालिनानां विधानि माल्यानि युष्मालि तेषां म
 नोद्गाः कंदराथेहारास्ते युज्यति वंगं प्रासक्तिः तंभतंतीति तथोक्तास्तानु मिलितानु मधुपानु वलक्षतांश्च
 हरिर्नयन्मुक्तम वित्रमाल्यमनोद्गारयति वंगभाजः ॥ अर्थार्थं मिलितानु स्मितभासुरास्यो वलक्षतां वाचुवा
 चरम्याम् ॥४॥ वेदाः समग्रोपनिषदश्चां दोग्पादद्यस्ताभिरुपेतायुक्ताः वेदां प्राप्त्वायाः आसेन पराद्वारात्स्तेन स
 तीरितामुक्त्वा निमूत्राणि शारीरकारयसूत्राणीसर्थः श्रीभारते सर्वं तिहाससारभूते भारतारमेयं यद्दृष्टं
 नश्री कृष्णनार्तुं वं प्रसुतागीता श्रीभगवद्गीतासनु सौम्योयो विद्वरस्तेनोक्ता धृतराष्ट्रप्रसुपदिव्रपमाना

हरिसं.
॥३॥

सर्ग-१७

नीतिः विदुरनीतिः भागवतम् द्वादशस्कंधात्मकं द्वादशैषाद्यनघ्रणीतं श्रीमद्भागवताख्यपुराणं च सच्छा
स्त्रज्ञेयमिति शेषः ॥५॥ नाम्नामिति श्रीभारतेऽस्यनुबंगः गंगाद्याः भवोजन्मयस्यसंगंगामवोभीष्यस्तेनगदि
तंमुक्तं श्रवणयोः कर्णयोरभिरामं प्रियंतथोक्तं विदुरोर्नाम्नामभिधानात्सहस्रं विदुसहस्रमिसर्थः स्का
दीयः स्कंदपुराणसंबंधीमनुष्येष्टोयो वैदमवखंडस्तत्रसंस्थं स्थितं श्रीवाकूदेवनाहृत्यपदं यत्सतन्थाभूतंम

नाम्नांसहस्रंगदितंचविदुरोर्गंगाभवेनश्रवणाभिरामम् ॥ स्कादीयसहस्रमवखंडसंस्थं श्रीवासुदेवोपपदं महिचम
६ ॥ रामानुजाचार्यं हतं स्फगीताभाष्यचत्रागरीरकसूत्रभाष्यम् ॥ प्राध्यात्मिकं समतमुत्तममेमदाश्रितैरिसवसेय
मेतत् ॥ ७ ॥ सपंचमयोदनामोमदीयेः स्कंधोमहाभागवतस्य वैद्यः ॥ सर्वाधिकत्वेन भवापहन्तुर्माहात्म्यमोधाप
बलानुत्तमम् ॥ ८ ॥

हिलंमाहात्म्यं वाकूदेवमाहात्म्यमिसर्थः ॥ ६ ॥ रामानुजेति रामानुजागोयन्प्राचार्यस्तेन
हृतंतथोक्तं स्फुटयज्ञीतायाः श्रीमद्भागवतायाभाष्यं नूतनं श्रेष्ठम्वारागरीरकसूत्राणांतदारानांयाससू
त्राणांभाष्यं च प्राध्यात्मिकं ज्ञानशास्त्रमिति मेमया समतं द्रसमुनाप्रकारेण मदाश्रितैरेतद्भाष्यं यज्ञान
शास्त्रमवसेयमवगम्यं ज्ञेयमिति यावत् ॥ ७ ॥ सपंचमइति महाभागवतस्य श्रीमद्भागवतारख्यपुराणस्य

॥३॥

सपंचमः पंचमस्कंधेन सहितो यो द्वादशमः स्कंधः सः भवापहर्तुः शरणागतसंसारनिवर्त्तकसबलोरोहि
णीपतिर्वलदेवस्तस्यः अनुजः श्रीद्वैप्रस्तस्यमाहात्म्यमहिमातस्यवोद्योतानंतस्मैसर्वेभ्यः स्कंधेभ्यः
अधिकत्वमाधिकचंतेनमदीयेर्मादाश्रितैर्भक्तजनैः वेद्यो ज्ञेयः तन्महितबुभुक्षुयापंचमदशमस्कंधोसर्व
स्कंधेभोविशेषतः परिशीलनीयावितिभावः ॥ ६ ॥ प्राचाररिति प्राचारोपुरयोयेवांतस्तथोक्तैः आचार
अवहारप्रायश्चित्तैरिसर्थः सहसहितानस्यतिपादिनीसर्थः समिताक्षरापिताक्षरास्याविज्ञानेश्वरकृता

आचारमुख्यैः सहयाज्ञवल्करस्मृतिर्भवद्भिः समिताक्षराच ॥ वेयांसिमेष्टावितिसच्छ्रुतानि प्रामामृतः सन्म
तिदानितानि ॥ ६ ॥ इत्याहतास्तस्यभिन्नाप्यवाचं प्रसेदिवांसस्तिलकैः सदः स्याः ॥ प्रसूनहागदिभिरार्चयंस्ते
तदुक्तशास्त्रेषुरतिषयन्नाः ॥ १० ॥

याटीकातयासहितायाज्ञवल्करस्यकथेः स्मृतिश्चेति अष्टौसच्छ्रुतानि
सच्छास्त्राणि मेममप्रेयांस्यतिप्रियाणिसंतिज्ञीवानांसतिभगवतिपतिंश्रेयोबुद्धिंदेतीतितथोक्तामिसं
तिप्रतोः स्माद्धतोः तानिप्रच्छास्त्राणिभवद्भिः प्रामानिमाननीयावि ॥ ६ ॥ इतीति द्रसमुनाप्रकारेण तस्य
श्रीहरेः वाचंवाणीनिष्पद्यत्वाप्रसेदिवांसः प्रसन्नाः तेनहरिणा उक्तात्रियानिसच्छास्त्राणि तेषुरतिषी

तिप्रयन्ताः प्राप्ताः सदः स्याः सभानिषण्णाः ते सर्वभक्तजनाः प्राहताः प्रादरवन्तः संतः तिलकैश्चंदनैः प्रसूत
 होद्वागप्रादयो येषां गौरवरादीनां तैः तमिति शेषः श्रीहरिं आर्चयन् अर्पयन् ॥ १७ ॥ तत इति ततः स्व
 विद्यया गह्वरेण च नंतरं प्रसंख्यानप्रतिमितायेती वास्तेषामुद्धारणं संसारसागरान्नां क्षणं तस्मै मुनीनां प्राणस
 धूनां वृंदा निसमूहस्यैः साहसं सदतीर्थेषु विषये व्रतननुविचरन्सः श्रीहरिः तत्र तेषु तीर्थेषु जनानां व्रजाः स
 मूहस्यैषामाश्चर्यं विस्मयस्तस्य विधाधिकारकं प्रसंख्यत न विस्माय न प्रसिद्धः निजं स्वकीयं यदैश्वर्यं स
 ततः सतीर्थेषु मुनीं दुहं दैरसंख्यती चोद्धारणाय साहसं जनव्रताश्चर्यं विधायित व्रतजन्निजैश्वर्यमपी पृथक् सः
 ११ ॥ निवृत्तनेकेषु भजंस्तमीनां विधाय तस्याश्रयमंगभाजः ॥ क्षेत्रेषु पुण्येषु तपस्तनूजः स विष्णुयागादिमखो
 श्चकार ॥ १३ ॥ द्युः समाधि विधाय नाहिततः अयी पृथक् विस्तारयामास पृथक् शेषे प्रसाच्चौरादिकाल
 र्त्तरिलुङ् चिलुङीति च्छिः णिश्चिदुसुभङ्सादिनासिचोपवादश्चूढ गिरनिरीतिणिचोपः उक्तं दिति सूत्रे
 णारोपवादककारः चडीति द्वित्वं सन्वृष्टुनी सादिनाभासस्येत्वं ही घोर्लयो रिसभासस्य हीर्घः लुङ् ल
 डि. सादिनांगसाडागमः ॥ ११ ॥ निवृत्तिनिवृत्तनेकेषु बद्धेषु निवृत्तदेवेषु अंगभाजः शरीरधारिणः तस्य ॥ ३ ॥

श्रीहरेः प्राश्चर्यं विधाय कृत्वा र्वांगं शरीरणागत सकलाय निराकरणे समर्थं तं श्रीहरिं अभजन् श्रवणादि
 नवविधभक्तिभिः सिधे विरेकि च तपसा धर्मस्य तनूजः पुत्रः सः श्रीहरिः पुण्येषु पूतेषु क्षेत्रेषु विष्णुर्वागप्रा
 दिर्येषां ते तथोक्ता ये मखाय ज्ञास्तान् चकार विदधे ॥ १३ ॥ एकादशीति स इति शेषः एकादशी मुख्यायेषु तानि
 तथोक्ता निया निमहाव्रतानि तेषु कृष्णस्य तनुर्नम्यत सदिना निजन्नाष्टमी रामनवम्यादीनि तेषु च विश्रा
 णानैर्दानैरानंदिताः प्रहर्षिता भूमि देवा येन सतथोक्तः सन् चारुतरैरतिरम्यैरुपचारैः सामग्रीभिः महोत्सव
 एकादशी मुख्यामहाव्रतेषु महोत्सवानुद्गृह्यतनुर्दिनेषु ॥ अचिकरञ्चारुतरैर्विश्राणानानंदिनभूमि
 देवः ॥ १३ ॥ सतीर्थे देवालयवाडवानां हरः स्वधर्मो दियुजः सभक्तैः ॥ चकार हिंसा रहित क्रतूनां संस्थापनक्षी
 णितले देयालुः ॥ १४ ॥ नमूहामहान् अचिकरन् कारयितवान् हेतुमणिजंतात्करोतेः कर्त्तरिलुङ् इहं विह
 पितं स्वमीयशिक्षणार्थं नलुं तेनावाप्तं किं विदस्तिं सस्य पूर्णकामत्वादि सचसेयम् ॥ १३ ॥ सतीर्थे ति दयार
 लुः परदुःखासहिष्णुः सः श्रीहरिः क्षोणितले महानले संतः पाधवः तीर्थानि देवालयानि देवमंदिराणि च
 वाडवा विधाश्च तेषां स्वेन चणाश्रमस्य च स्थया विहितो यो धर्मः सप्रादिर्येषां तानि ज्ञानवैराग्यमाहात्म्या

हरिसं-
॥५॥

तस्येति किंचेति चार्थः श्रीतियुतः श्रीहरौ च रायवान् स्वकीयो यो धर्मस्तस्मिन् स्थिरतो निश्चलतो अवाप्तः
 प्राप्नः प्रवृत्तसंख्यभावो यस्य सतथोक्तः रमणीयं रूपं यस्य सतथोक्तः इच्छाराम इति सभिधानामयस्य सत
 थोक्तः तस्य श्रीहरेः अनुजः कनिष्ठभ्राता आत्मनः स्वस्यानारीतया सह साहसं प्रागमत् प्रापयौ ॥१८॥
 गोपालसंज्ञादिति संज्ञारामस्य तनुजः पुत्रः मेनाभ्युपेतः मेनाखया स्त्रिया युक्तः सन् प्रागमत् विरजयात
 तस्यानुजः श्रीतियुतः सहेच्छारामाभिधश्चागमदात्मनार्या ॥ स्वकीयधर्मस्थिरतामवाप्तः प्रवृत्तसंख्योरमणी
 यरूपः ॥१८॥ गोपालसंज्ञारक्षवीरनामा मेनाभ्युपेतो विरजासपेतः ॥ वृंदावनस्तन्नुजश्च सीतारामाभिधा
 नो वदरी वा इति ॥ १७ ॥ निशाम्यतौ बंधुजनैरुपेतौ समागतौ सादिगणैः परीतः ॥ इयेतगामाभिमुखं निषण्णस्त
 योः श्रितौ धैः सहस्रतीतैः ॥ १९ ॥ दारुव्यास्त्रियासमेतौ युक्तोरक्षवीरनामा तनुजश्चागमत् वृंदावनो
 वृंदावनाभिधानः तन्नुजश्चागमत् सीताराम इति प्रसिधानं नामयस्य सतथोक्तस्तन्नुजः प्रागमत्
 वदरी वा इति रूतिरभिधायस्य सतथोक्तस्तन्नुजः प्रागमत् गोपालादिपंचपुत्रैः सहेच्छारामस्तदनुजन्मा
 गमदिसर्थः ॥ १७ ॥ निशाम्ये तियुग्मेनाह सश्रीहरिः बंधुजनैः उपेतौ युक्तौ भ्रातरौ रामप्रतापेच्छारामो समा

सर्ग-१७

॥५॥

गतौ निशाम्यत्वाहयेतुरगे निषण्ण उपविष्टः सादिगणैरभ्युचारसमूहैः परीतो वृतः सन् प्रतीतेस्तदागम
 श्रुतिप्रसन्नैः श्रितौ धैः स्वशरणमुपगतभक्तजनसमूहैः सहतयो भ्रात्रो अभिमुखं सन्नुत्वेतगामययो ॥ १९ ॥
 प्रसंगान्तदश्च गतिमोक्षविविक्तः सान्निध्यमिति जवस्य गमन वेगस्य यदौष्टवचारुत्वं तदध्येतुमिव यवि
 तुमिव रत्नसौरणोः छलोमिषतेनरेणुद्वयोः स्त्रियां धूलिः पांशुर्नानदयोरत्तदस्य मरः सान्निध्यमापीष्यं प्रपन्नैः
 प्राप्तेः अणुः परमाणुद्वयं प्रमाणं परिमाणं ये वांता नितेस्तथोक्तैः अणुपरिमाणं न इति नैयायिकाः
 सान्निध्यमधेतुमिव प्रपन्नैरेणुप्रमाणैर्जवसौष्टवंसः ॥ रजश्चुलेनांगभृतां मनोभिर्विद्युवयन्निर्वितपादमश्रु
 म् ॥ ३३ ॥ अचीकरच्चंचलचारुचारं सतेनसौवश्वमुदावहेन ॥ अट्टापिययाति फगत्वरणनतं महाभासरतः
 समीरः ॥ ३३ ॥ अंगभृतांदेहभाजां मनोभिः प्लानैः अर्चितौ पूतितौ पादौ चरणौ यस्य तंतथोक्तं अश्वद्वयं विद्यु
 वयन्धावयन् ॥ ३३ ॥ अचीकरदिति सः श्रीहरिः शोभनायोः श्रुत्वं विदंतीति सौवश्वः तदधीते तद्वेदिते वे
 दितयणुतद्वेदिते च वा मादिरिति प्रागमाद्यौ वृद्धिनव्याभ्यां पदांताभ्यां पूर्वौ ताभ्यामैतिति प्रथमतो नि
 विधाय पदांतवकारासूत्रं मेजागमो विहितः ततो वृद्धिः तेषामुदावहो ह्येवापकस्तेन तथोक्ते वरुगत्वरण

हरिसं-
॥६॥

सर्ग-१७

सुंदरगतिनातेनाश्वेनयं चंचलस्तरलश्चारुः सुंदरश्चयुश्चारेगतिविशेषस्तेऽप्रचीकरत् अदीधपत् तंचारं
 महाभ्यासोबहुभासस्तत्ररतः श्रीतिमानुचक्रवातरूपेण निक्षितुमभ्यसन्निस्सर्षः समीरोवायुः अत्रापि
 नयातिनघ्राघ्रोति तद्वद्गतिचातुर्यंसनघ्रासइसर्थः ॥३३॥ एकांघ्रिणेति हरिर्वापनः एकांघ्रिणा एकचरणे
 नयत् ॥ अत्रभ्रमाकाशंयतिचक्रमेऽप्रतिक्रमणं चक्रेपदैः सर्वयादमासिः तस्याभ्रस्यप्रतिक्रमेप्युद्धंघ
 नेहृतेससपिऽप्रवतारिणः सर्वावतारधारिणः पुरुषोत्तमस्यश्रीहरः उन्नमवाहनस्यमेममलज्जास्यादि
 एकांघ्रिणाभ्रंयतिचक्रमेयसुदैर्हरिर्मतदतिक्रमेपि ॥ लज्जावतार्युत्तमवाहनस्यनेतिअथापूर्ध्वतरक्रमः
 सः ॥ ३४ ॥ उच्चैः सतेनाईपुलायितेनयचीकरच्चित्रपदंवरेण ॥ कशात्रयज्ञश्चटुलांघ्रियातंतेजःप्रबंधैःवहि
 तःसमवे ॥ ३५ ॥ तिहेतोः ऊर्ध्वतरोः सुन्नतः क्रमः पादमासोयस्यसतथोक्तः सः दयः तदितिशेषः नभोलंघ
 नंनअधातुनचकार ॥ ३६ ॥ उच्चैरिति तेजोनामहयानोर्दर्यापरनामासत्वगुणविकारप्रकाशोतः सारविशेषः
 तथाहभोजराजः तेजोनिर्सागतसत्त्वं चानिनास्फुरणरजः क्रीधस्तमइतिज्ञेयास्त्वोपिसहजागुणाइति
 तच्चद्विविधम् सततोस्थितभयोस्थितंचेतियथाहसएव धारास्यो जितानांचनिसर्गांशैरणंविनाअविच्छि

॥६॥

न्मिवाभातितनेतः सततोस्थितं कशापादादिघातैर्यत्प्राध्वसस्फुरितं हितत् ॥ अत्रतेजः शब्देनतत्कार्यंनवे
 लक्ष्यतेतथाचतेजसितवेप्रबंधंतन्निवारणेसमवेतवसाम्येचावहितोवलाविभागनियुणइसर्थः कशापा
 उनीअश्चादेस्ताउनीकसेसमरः अत्रकशाघाताः कशास्तासात्रयउन्नममध्रमाधमेषुयथासंख्यंमृदुस
 मनिष्टुरंसहृद्भिः क्रूरणरूपं त्रितएयेषुनिमित्तेष्वध्रंयेषुएवंताउनुदितस्वकारजः यथाहभोजः मृदुने
 केनघातेनदंरकालेषुताउयेत् नीक्षणमधंपुनहोभोजघ्रमंनिष्टुरेस्त्रिभिः उपवेश्वात्रिधायांसवलितेडुष्ट
 वेष्टिते वडवालोक्तनौक्तकरेवक्रगर्वितहेषिते संत्रासेचडुरुस्याने विमार्गगमनेभये ॥ शिक्षासागस्यसम
 येसंजातेचिन्तविभ्रमे दंडः प्रयोसोवादानां कालेषुद्वादशाष्ट्रिपि श्रीवायांभीतमाहमात्रस्तंचैवचवाजिन
 म् विभ्रांतचिन्तमधरेसक्तत्रिक्षंचनाउयेत् प्रहेषितंस्कंधबाह्वंउवालोकिनंतथा ॥ उपवेश्वात्रिधायां
 कंदिदेशेचताउयेत् ॥ उच्चैरितिमुखेहमातुडुगेमार्गस्थितंतथा ॥ तद्यनेसवलितंहमातुनेत्रमार्गेडुरुस्थितम् यः
 कुंवरुक्तिर्वाजीतंसर्वत्रैवताउयेदिति एवंप्रभूतः सः श्रीहरिः उच्चैरुन्नतेनवरेणश्रेष्ठेनतेनाश्वेनवटुलश्चपलः ॥ ३७ ॥
 घ्रियातः पादमासोयस्मिनुतद्यथातथाअईपुलायितेनशाताईईक्रमाडुच्चैर्मंडलायतवलिनेः ननुस्वसाश्चसुल
 सगतिरईपुलायितमिसुक्तलक्षणमंडलगतिविशेषेणचित्रमडुतंतयसदंपादकमंअचीकरत्अदीधपत् ॥ ३५ ॥

हरिसं- ॥७॥

सर्ग-१७

सदेवेति देवमणयो निगालावर्त्ताः ॥ प्रावर्त्तो रोमतो देवमणिस्त्वेष निगालतः निगालस्तु गलोद्देव इति वैज
यंती उदधी कानिकला निरात्सलाभादी नियासांतास्तथा विधाः याः शुक्तयः शुक्ति संस्थानाः प्रावर्त्तं विज्ञेया
श्रुताभिः सह वर्त्तमानाः तदुक्तं वक्षस्थाः शुक्तयस्ति स्वरुद्धं रोमाजयावहा इति ॥ अमत्र देवमणयः कौस्तुभा
दि देवमणयः उदधिकानिकलानि दुष्मलाभादी नियासांतास्तथोक्ताः शुक्तयो मुक्तास्फोटाश्च ताभिः सह व
र्त्तमानाः मुक्तास्फोटे हयावर्त्तं शुक्तिः शृंगवकपालयोरितियादवः पूर्णा निभृताः प्रखिलाः समग्रारं ध्रदेवाः
सदेवमणुस्फलशुक्तयोश्चागामाशुपूर्णाविलरं ध्रदेवाः ॥ प्रावर्त्तं वंते बुधयो दुवंते विरोचमानाः प्यधुरुर्मि
भिर्वा ॥ ३६ ॥ याश्च भागाः अत्र निस्तध्रदेवायेषां ते विज्ञेया रोचमानाः कंवावर्त्तायेषां ते कंउतो रोचमानश्च स्वा
मिसौभाग्यवर्द्धन इति वैजयंती ॥ अमत्र विज्ञेया रोचमाना दीप्यमाना इत्यर्थः ॥ प्रावर्त्तं वंतः प्रवास्तदवा व
र्त्तयुक्ताः प्रवासां यामतु पृथसयः तेषु ह्यवुरस्यो शिरस्यो ह्ये ह्ये रं ध्रोपरं ध्रयोः एकानाभावपाने च दशावर्त्ता
ध्रुवाः समुता इत्युक्ता द्वा द्वारव्या विवक्षिताः ॥ अत्रेष्वा मन्तरमेव पृथगभिधानात् ॥ अमत्र तु तल अमवतः
सादावर्त्ता भसा अम इत्यमरः रोमस्थानेतु तन्नाम्पाद्यपदेवाः तदुक्तं प्रावर्त्तं साम्पादावर्त्तोरामसंस्थानमंगि ॥ ७ ॥

नामिति गर्भिर्भगिति विज्ञेयैः वाचिभिश्च दुवंते धावंतः पंक्ताः कृतानामश्चानां नमो न्नमना कृतिः ॥ अतिवेग
समायुक्ता गतिरुर्मिरुदा कृता इति वैजयंती इह नोः ॥ श्वाः ॥ अंबुधज्जोवा समुद्रा इव वाशब्द इवार्थे ॥ आशुत्पूर्ण
गांभूमिं प्यधुः ॥ इदयं निस्त अत्र पिधानति रोधानपिधानाच्चादना निवेशमरः ॥ अत्रिपूर्वा धातं लें इ. वक्षिभा गुरि
रज्ञोपमवायो रूपसर्गयोरिसकारलोपः एकनालावलं विफल ह्यवदे क्वाद्देना र्थे ह्यप्रतीते र्थे श्चोये
प्रकृतगोचरः उपमात्वं गमितिसंकरः ॥ ३६ ॥ अथ प्रकृतमाह ॥ अह त्रिमिति क्रियया निर्दं संकृ त्रिमंतथा भूतं न
अह त्रिमं प्रेमनिमग्न चिन्तामहामहंते विदधुः समेताः ॥ उच्चारयंतो जयत्रा ह्यमुच्चैर्विचित्रत्पर्यारवनादिनाम्
मु ॥ ३७ ॥ तौ सस्वजे स्वास्पनिबद्ध हृष्टी संबंधि स्यो मांश्च यथोचितं सः ॥ पपुछ सर्वानुकुशालततस्तान शेषः
लोपत्रा मावलोकः ॥ ३६ ॥
भवती सङ्क त्रिमंतथा भूतं त्यस्ये मल्लेहस्तस्मिन्निमग्नानि चिन्तामंतः करणानिये
षांते तथोक्ताः ॥ येषां कुलांतः करणा इत्यर्थः ॥ उच्चैरुच्चैरेण जय इति वा ह्यस्तमुच्चारयंतो वदंतः समेताः मिलि
तास्ते भक्तजनः विविचिताणि नामा विधानिया नित्वाणि नाद्या निते यामारवः शब्दस्तेन नादिताः प्रतिध्व
निकारिताः ॥ आशाः दिज्ञेयस्मिन्नुकर्मणितद्वयात्तथामहामहं महेतुसंबुविदधुः चक्रुः ॥ ३७ ॥ ताविति श्री

अज्ञोष्वाणि समयाणियानिदुःखानि जन्ममरणहीनि तेषामुपशमो निवर्त्तकः ॥ प्रबलकोदूर्वा नयस्य ॥
 मतथोक्तः सः श्रीहरिः स्वस्वभास्यं मुखंतस्मिन्निवर्त्तस्थिरी कृतदृष्टी लोचनेयाभांतौ तथोक्तेतो स्वभातौ
 कर्मभूतौ सस्वतेऽप्राविलिगपरिभरणद्वतवानिसर्थः ॥ अमानुसर्वानु संबंधिनश्च्यथोचितं उचितं योग्य
 मनतिक्रम्यसस्वतेततः परिभरणानंतरं तानु कुत्रालं पष्टष्ट वानु पष्टष्टिर्दिकर्मकः ॥ २७ ॥ तैरिति त
 दा लो कनतः तस्य श्रीहरेरालोकनेचीक्षणं तस्मात् नष्टः तस्य श्रीहरेः यौदीर्घो बहुकालिको वियोगस्तेन

तेनष्टतदीर्घवियोगतीव्रक्रेत्रौस्तदालोकनतः प्रतीतेः ॥ सहाययौस्वालयमज्ञवारेः सतिगमरत्रे रिवची
 क्षणेन ॥ २८ ॥ तस्योपकंठं प्रतिसारं तेष्यत्वाभजंस्तं शुभकीर्त्तितानिम्य ॥ रास्यदृष्टी योथविधायतस्य प्रपि
 त्रितेशर्मनिधिमुनीदुःखे ॥ २९ ॥ तीव्रोदुःसहः क्रेत्रोयेषां तैस्तथोक्तेः ॥ अतएव तिमरत्रमेः सूर्यस्य बीक्षण
 नः प्रज्ञवारेः पद्यसमूहैरिव प्रतीतेः प्रसन्नैः तैः रामप्रतापादिसंबंधिभिः भक्तगणैश्च सह स्वालयं स्वनिवा
 सस्थानं प्रापयौऽप्राज्ञगाम ॥ ३० ॥ तस्येति ॥ अथ तदालयप्राप्तनंतरं ते संबंधिनः तस्य श्रीहरेः उपकंठं समी
 पेष्यत्वाद्दृष्टीयः ॥ अतिस्थिरं मुनीदुःखं ह्ययोगिभिरपि प्रपि त्रितं प्राप्नुमिष्टं तस्य श्रीहरेः रास्यपरिचर्याविधा

न रूपं सेवकत्वं विधाय हत्वा शुभाश्रवणमात्रेण द्यौद्यविध्वंसनपटीयसीयाकीर्त्तिः ॥ सेवतायाश्चर्यस्य स
 तथोक्तस्तमजायायानिदि. तिजाया नृशस्य निदुःखदेवाः एतेन तस्य नैष्टिकत्वात् अंतरपरिग्रहो नाभूदिति सूचि
 तमिति भावः ॥ शर्मनिधि सर्वोक्तुष्टस्वनिधानं तं श्रीहरिमुपतिवासं प्रसहं ॥ अभजन् श्रवणकोर्त्तनादिल
 क्षणभक्तिभिरसेवंत ॥ ३० ॥ अथेति ॥ अथ तदंधुजनागमनानंतरं एकदा एकस्मिन्समये तस्य श्रीहरेः निवर्ण
 नायदूर्वा नायदेवांतरंभ्यः समुपागतानां स्वसमीपमुपेयुषां द्वितीयाश्रमिणां गृहस्थानां आश्रितानां स्वान
 अथैकदासीद्व्रतिनां समसादेवांतरंभ्यः समुपागतानाम् ॥ तस्याश्रितानां च निवर्णनायसतां द्वितीयाश्रमिणां
 सुरम्णा ॥ ३१ ॥ विधायतेभ्यस्तमवाप्तवसः ॥ एथऽभिषेदुद्धिं विधारमणः ॥ सतत्रसिंहासनसंनिधणोरराजपू
 णेन्द्रविरोडुमध्ये ॥ ३२ ॥ मन्त्रारणं प्राप्य तस्य रिचर्या तस्यारणं म् व्रतिनां नैष्टिकवतां ब्रह्मचारिणाम् सतां च या
 सुरम्णा ॥ अतिरमणीया समसासभासमसापरिषदोऽसी सभासंमिति संसदद्दसमरः ॥ आसीत् ॥ अभूत् ॥ ३१ ॥
 विधायेतितस्य निवर्णनायतं श्रीहरिं ॥ अवाप्तवसः ॥ प्राप्तवसः ॥ द्विविधाः ॥ सभर्त्तकामृतभर्त्तकाश्चेति द्विविधाः
 रमण्यः स्त्रियः तैभ्यः पुरुषेभ्यः ॥ एथकुभिन्नां सभामिति शेषः ॥ विधाय कृतानिवेदुः तस्थुः तत्र सभायासिंह

हरिसं-
॥६॥

सर्ग-१७

सनेसंनिषणः उपविष्टः सः श्रीहरिः उडुनां नक्षत्राणां यन्मध्यं तस्मिन्पूर्णां चरिवसकलरुलापरिपूर्णाः पार्वणाः च
वंशीश्वरद्ववराजवभो ॥ ३४ ॥ नवीनेति नवीना निस्तृष्णाणि प्रन्तुना निश्चुभाणि सांद्राणि घनानि च वासांसि यस्य
सतथोक्तः विनालपदस्यः स्थलं तत्र माल्यानां पुष्पाणां मालाः संसस्येति तथोक्तः स्मेरं मंदहास्यं तेन सहितं मु
खारविंदं मुखकमलं यस्य सतथोक्तः हरिः निवर्णं नेन स्वद्वानेन प्राप्सुप्रदं भ्रमुत् दर्शयेषां तावत् तथोक्तान् ता
नृनिज्ञाश्रितभक्तजनान् जगाद उवाच ॥ ३५ ॥ प्रसूधानप्रितिप्रयि विषये प्रतिस्थिरप्रतिनिश्चलं यस्मै प्रसूहेः

नवीनस्तृष्मान्नुनसांद्रवासां विनालवक्षः स्थलपात्समाली ॥ जगाद सस्मिन्मुखारविंदो निवर्णने प्राप्सुप्रदो हरि
स्तान् ॥ ३४ ॥ प्रसूनिधानं प्रपि महिदृक्षात्तांतरोस्वीयमुदसदेनाम् ॥ प्राप्ताविमोबंधुत्तनेरुपेतावति स्थिरप्रैमनि
वद्धवित्तौ ॥ ३५ ॥ जलादिवस्थातुमयेन नृक्तोपी नवजो मच्छुभधर्मवेनाः ॥ प्रसमात्कृविद्भिन्नतयानवनेनाद्वादि
वाद्योः ह्रमपि क्षणार्द्धम् ॥ ३५ ॥

तेन निबद्धे परवृत्ती भूते चित्ते अतः करणो ययोस्तौ अतएव प्रमदिदृक्षादवृत्तेन च
तेन हतेन प्राकृष्टे अंतरे मनसोपयोस्तौ तथोक्तौ प्रमो प्रज्ञांतरोस्वीयं निजं देवं कौशलाभिधंजनपदं उदस्यस
क्ताबंधुत्तनेरुपेतो युक्तौ संतो मत्सन्निधानं प्रमसमीपं प्राप्सौ प्रपन्नौ ॥ ३४ ॥ जलादिति अयं पुरोवर्तौ शुभो

॥६॥

मंगलरूपो धर्मवंनाः मीनत्रजो प्रसूसमूहो जलात्नीरादिव मत्प्रन्तो भिन्नतया एथ कृतया स्थातुं नृक्तः स
प्रथेनास्ति प्रहमपि यस्मान् धर्मवंनात् नृत्वात् अर्थद्वक्क वित् कर्हि वित्क्षणस्पर्द्धं मस्य कालमपि भि
न्नतयानवर्त्ते सदा सन्नतये वास्य स्थितस्यर्थः निससंबंधयोः गद्गार्थयोरुपमानत्वेनोपादानान्निसः शब्द
र्थसंबंध इति प्राप्तां सकाः अत्रोपमालंकारः स्वतः सिद्धेन भिन्नेन संमतेन च धर्मतः यत्र साम्येन वर्णस्य चा
अवेदेकदोपमेतिलक्षणानुप्रायिकश्चायमलंकारः ॥ ३५ ॥ प्रसाविति महै नसां महापापानां क्षयणो नि

असौ महै नः क्षयणवर्लोकः सद्भिर्मही यैश्च गृहाश्रमस्यैः ॥ प्रासोर्चनीयो भवसिंधुपारं तनाः पुरायां तिसम
र्हणेन ॥ ३६ ॥ अयं द्विजत्वेन जना वसुन्त्ये प्राडुर्भवंक्षोणितले प्रपन्नः ॥ अजस्रमस्मिन्सहभक्तिधर्मो स्थि
तोपवित्रेण निजान्वयेन ॥ ३७ ॥ रासकः असौ धर्मवंनाः मदीयैः सद्भिः साधुभिः गृहाश्रमस्यैश्च प्रासः अ
र्चनीयः यथोचितं पूजनीयः किंचतनाः अस्प्येति शोषः समर्हणेन पूजनैर्न भवसिंधुपारं संसारसागरं तं पुरा
यां तियास्यंतीत्यर्थः यावत्पुरा निपातयोर्लंरिति निपातपुरा नृद्योगे भविष्यतिलर ॥ ३६ ॥ अयमिति शो
णितले भूतले जनानामवमुक्तिः संसारमोक्षस्तस्यै अयं धर्मवंनाः द्विजत्वेन विप्रत्वेन प्राडुर्भवमुदयं

हरिसं.
॥१७॥

सर्ग-१७

धामः किंच अस्मिन् धर्मवंशोपवित्रेणपूतेन निजान्वयेन ज्ञानवैराग्यादिरूपेण स्ववंशेन सह भक्ति धर्मो अज
 खं निरंतरं स्थितोस्तः तस्मादेतदविनिविधानेन संसृतिमुक्तिर्भवत्येति भावः ॥ ३७ ॥ यावदिति अत्र अस्मिन् ध
 र्मवंशे श्रीरनिधौ क्षीरसमुद्रे दुर्दुखि चंद्रद्वयगुणौ धर्मज्ञानादिभिः अनूनः अनूनोयः क्षमास्फुरो भूदेवो वि
 प्रदति यावत् यावत्प्रवृत्तिभविष्यतीत्यर्थः अग्रजानां विद्याणापुरः सर्रेमुखे तत्र तस्मिन् विद्येन दारो महांतो
 यावत्प्रवृत्तगुणैरनूनः क्षमासुरः क्षीरनिधाविवेन्द्रः ॥ ३८ ॥ यः स्यात्तस्तत्र सदाग्रजानां पुरः सर्रे भक्तिवृषाबुदारो ॥ ३९ ॥
 स्थितिगतौ यत्र सहान्वयेन तावच्छरस्तिष्ठति तत्र ह्ययः ॥ ज्ञेयः समस्तेन तदीयवंशो गतस्मयानां भवतां निषेयः ॥ ४० ॥
 सर्वत्र धर्मंतरयोर्विश्रोषो विषयुकल्याणमयो र्वास्ति ॥ ज्ञानाति साप्यं कुप्रतिस्तयो र्यः सवा सुदेवा हि मुखोपदीयेः ॥ ४१ ॥
 भक्तिवृषौ भक्ति धर्मो सदा निरंतरं स्यात्तः स्थितिकं रिष्यतः ॥ ३९ ॥ स्थितिगतावितियत्र यस्मिन् धर्मकुलो सन्ने वि
 षे अन्वयेन स्ववंशेन सह साहर्षं तौ भक्ति धर्मो स्थितिं निवासगतौ प्राप्तो भवतः तत्र तस्मिन् ईश्वरः सर्वे नियता ह्यप्र-श्री
 ह्ययः तिष्ठति अत एव तस्म धर्मसायंतदीयः सवासौ वंशश्च तथोक्तः तेन धर्म एतस्मत्तुल्यो ज्ञेयो वेद्यः गतस्मया
 नांगताभिमानानां भवतां युष्माकम् रूक्षानां कर्त्तृश्वेतिकर्त्तृरिष्यती निषेयः पूजनीयः ॥ ४० ॥ सर्वत्रोति विषयुः ॥ ४१ ॥

॥१७॥

विषयुः कल्याणमः कल्पतरुश्चतयो रिव सर्वत्रा योः सान्वययोः धर्मो वृषः इतरः अर्धमश्चतयोः विश्रोषो भेदो
 स्तिष्ठयोः मसृतिमुक्तिनरकपातभवभ्रमणहेतुत्वान्महदंतरमस्तीत्यर्थः योजनस्तयो र्धर्माधर्मयोः साप्यं साह
 रं ज्ञानाति सकुमतिः कुम्भितबुद्धिः जनः मदीये र्महाश्रिते र्वासुदेवात् विमुक्त्वो व हि मुक्त्वो ज्ञेयः विश्रोषः ॥ ४० ॥
 मयेति मया गुरुत्वे महत्त्वे सर्वजनमात्मत्वेः प्रथितस्मत्तुल्यो ज्ञेयो वेद्यः अत एव वा युष्माकं मां स्पमाननीयस्म
 अस्म धर्मकुलस्य पूजापुष्पचंदनवासोऽलंकारप्रभृतिभिः सपर्यां अत्र नो के यो जनः विद्यास्यते करिष्यते स्
 मया गुरुत्वे धिक्ततस्य पूजा मत्रास्य मां स्पविधास्यते वः ॥ मयो भवस्येष्पतिनी सारोः सना विकानां वमिनेस
 पारम् ॥ ४१ ॥ एतत्सपर्यां विदधत्युरेति रूपादिपूजाफलप्रसुदारम् ॥ एतच्छ्रियोयः परिपूतवंशो विमोक्ष्यते
 भास्करिहृतभीते ॥ ४३ ॥

जनः नाविकेन नो नियोजकेन सह वर्त्तमानानां वंतरं एत्यप्यनारण्योः समुद्रस्ये
 व भवस्य संसारस्य पारं अत्र एष्यति प्राप्यति ॥ ४१ ॥ एतदिति एतत्तु धर्मकुलं श्रितः आश्रितः एतत्तु धर्मकु
 लस्य सपर्यां विविधोपचारैर्यथाविधि पूजां विदधत् कुर्वन् नृपः जनः सः असुदारं अतिप्रहत् रूक्षमन्ना
 दिव्यैवां तदीयभक्तभक्ति धर्मोत्तमेषां पूजायाः फलपुरेति प्राप्यति किंच परिपूतोति विशुद्धो वंशो यस्य

सतथोक्तः सन्भास्करः सूर्यपुत्रोयमरातस्तस्यदृताः किंकरास्तेभ्योयाभीतिभ्रंयंतस्याः विमोक्षपतेविमु-
 क्तोभविष्यति॥४३॥ रातदिति प्रतुलोः नुपमः प्रतापोयस्यसतथोक्तः वासुदेवः कलेवरांतदेहावसानस-
 मयेयेरातत् धर्मकुलेश्रिताः नाराणांप्राप्तास्तेभ्यः स्वस्मदनांनेविलोकनंदास्यवितरिष्यति हि निश्चितमता-
 न्धर्मकुलाश्रितान् सृजितः संसारात् विमोचयित्वा नित्तंस्वकीयेयदं प्रक्षरारस्येधामनयिष्यति प्रापयि-
 रातच्छित्तेभ्योहिकलेवरांतस्वदनांनेदास्यवित्वा मुदेवः॥ विमोचयित्वा सृजितो नित्तानुपदंनयिष्यत्सुतलप्रतापः
 ४३॥ निपीयतद्वक्रविधुस्युतंतेवचोमृतसन्मधुकरांकंसेः॥ ववेदिरेतन्नरतिप्रपन्नास्तदीयेमाहात्मविदोमुक्तस्तमु-
 ४४॥ रामप्रतापस्य कतेष्वयोधाप्रसादमात्मावरजात्मनेषु॥ हरिर्विदित्वा रघुवीरगोत्रेगुरोर्गरीयांममुदारकीर्ति-
 ४५॥ व्यति॥४३॥ निपीयेति तस्यश्रीहरेः संबन्धियन्माहात्म्यं तद्विदंतीति तथोक्ताः तेभक्तजनाः तस्यश्रीहरेये-
 द्दक्रंमुरवंतदेवविधुस्युतंस्मानुस्युतगलितसत् श्रेयस्करत्वाच्छेषममधुमधुरंमिष्टमिसर्थः वचोमृतवचन-
 योयुलंकराणवकंसापात्राणितैः निपीयतत्रधर्मकुलेरतिंघीतिप्रपन्नाः प्राप्ताः संतः तंश्रीहरिमुक्तः पुनः
 पुनर्ववेदिरेनेसुः॥४४॥ संप्रतितद्विदिताचार्यप्रतिष्ठा माहयुगमेनरामप्रतापस्येतिजीवानोहितमक्षरधाम

पापणरूपंतदर्थमवतारोयस्यसतथोक्तः दयांबुधिर्दयासागरः उदारामहतीकीर्तिर्यत्रोयस्यसतथोक्तः हरिः
 श्रीहरिः रामप्रतापस्यस्वसेषुभातुः कतेषुपुत्रेषुमध्मेऽनयोधाप्रसादं गुरोर्धर्मज्ञानविद्याविनयादिभिर्गरीयां
 सेमनिश्रेष्ठं विदित्वा ज्ञानात्मानः स्वस्मावरजदृष्टारामात्मोः नुजस्तस्मान्मजाः पुत्राः तेषुमध्मेरुक्वीरइतिगो-
 त्रंनमयस्यंतंतथोक्तमस्वानुजपुत्रं गुरोः पूर्वोक्तैः गरीयांसं विदित्वात्मानसमाश्रितानां स्वाश्रितभक्तजनानां
 विभस्यसन्मदिरभूरिदेनांस्ताभ्यांनिजाचार्यपदंदिदेत्॥ धर्मावनायामसमाश्रितानां दयांबुधितोवहितावतारः
 ४६॥ शिक्षापन्नुरोधतः प्रतिदिनंस्वेवर्त्तनीयाः सर्वांप्रोचेरुसमितिश्रिताधिनामनस्तावुक्तकोस्वाज्ञया॥ इत्य-
 वर्त्तनतसरो निजजनान्स्त्वोवर्त्तयंतौ हरेः सेवांचक्रतुरीश्रितुः प्रसनसौदुः संतद्वूरस्थितैः॥४७॥ धर्मावनायधर्म-
 क्षणायताभारंरुक्वीरायोधाप्रसादाभ्यांनिजंस्वकीयेयदाचार्यपदंस्वकीयगुरुरूपदवीमिसर्थः दिदेत्वावतार-
 संतिश्रेष्ठानियानिमंदिगालिलक्ष्मीनारायणादिदेवालयानिभूरयोवहनेपदेत्तुजनपदाश्चतान् विभस्यविभ-
 गंविधायदिदेनांददौ॥४६॥ शिक्षापन्नुरिति श्रितानामाधिमानसोभ्यथांनृणामयतीतितथोक्तः सः श्रीहरिः स्वा-
 ज्ञयावुक्तकोस्वनिदेनेप्रीतिमंतोप्रसितोक्तकाभ्यांतृतीयावेतितृतीयातावयोधाप्रसादरुक्वीरोवांशुवा

